

Na osnovu člana V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH, broj 439/09 od 19. oktobra 2009. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 63. sjednici, održanoj 28. oktobra 2009. godine, donijelo je

ODLUKU
O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O NUKLEARNOJ SIGURNOSTI
BEČ, 17. JUNA 1994. GODINE

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija o nuklearnoj sigurnosti Međunarodne agencije za atomsku energiju - Beč, 17. juna 1994. godine.

Član 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi:

IAEA - Međunarodna agencija za atomsku energiju

KONVENCIJA O NUKLEARNOJ SIGURNOSTI

U ime generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, kao depozitar za Konvenciju o nuklearnoj sigurnosti, usvojenu 17. juna 1994. godine, ovim potvrđujem da je dokument u prilogu tačan i potpun primjerak gore navedene Konvencije.

Johan Rautenbach

Direktor

Ured za pravne poslove

Za GENERALNOG DIREKTORA

29. april 2008. godine

KONVENCIJA

O NUKLEARNOJ SIGURNOSTI

PREAMBULA

UGOVORNE STRANE

(I) Svjesne važnosti koju za međunarodnu zajednicu ima osiguranje bezbjedne, dobro uređene i za okolicu ispravno upotrebljene nuklearne energije;

(II) Reafirmirajući potrebu nastavka promoviranja visokog stepena nuklearne sigurnosti u cijelom svijetu;

(III) Reafirmirajući i potvrđujući da odgovornost za nuklearnu sigurnost leži na Državi koja ima jurisdikciju nad nuklearnim postrojenjem;

(IV) U želji za promoviranjem djelotvorne kulture vezano za nuklearnu sigurnost;

(V) Svjesne da nezgode na nuklearnom postrojenju u jednoj državi mogu imati dejstvo i izvan njenih državnih granica;

(VI) Imajući na umu odredbe Konvencije o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala iz 1979, Konvencije o ranom izvještavanju o nuklearnoj nezgodi iz 1986. i Konvencije o pomoći u slučaju nuklearne nezgode ili radiološke opasnosti iz 1986;

(VII) Afirmirajući važnost međunarodne saradnje u cilju povećanja nuklearne sigurnosti putem postojećih bilateralnih ili multilateralnih mehanizama, kao i putem ustanovljenja ove Konvencije kao motivacije;

(VIII) Potvrđujući da ova Konvencija sa sobom nosi više opredjeljenost ka primjeni osnovnih sigurnosnih načela za nuklearna postrojenja nego što donosi detaljne sigurnosne standarde, te da postoje međunarodne sigurnosne smjernice koje se povremeno dopunjavaju i sadrže upute o savremenim sredstvima za postizanje visokog nivoa sigurnosti;

(IX) Afirmirajući potrebu da se bez odlaganja započne s radom na međunarodnoj konvenciji o sigurnosti u zbrinjavanju radioaktivnog otpada, čim se postojeći postupak stvaranja temeljne osnove za zbrinjavanje radioaktivnog otpada okonča donošenjem šireg međunarodnog sporazuma;

(X) Potvrđujući korisnost daljnjeg tehničkog rada vezano za sigurnost ostalih dijelova ciklusa nuklearnog goriva, te da bi se tim radom mogao s vremenom olakšati razvoj sadašnjih ili budućih međunarodnih instrumenata;

USUGLASILE su se kako slijedi:

POGLAVLJE I CILJEVI, DEFINICIJE I OPSEG PRIMJENE

Član 1.

CILJEVI

Ciljevi ove Konvencije su:

(I) ostvariti i kontinuirano sprovoditi visok nivo nuklearne sigurnosti u cijelom svijetu, putem unaprjeđivanja nacionalnih mjera i međunarodne saradnje, uključujući, zavisno od potrebe, i sigurnosno-tehničku saradnju;

(II) ustanoviti i kontinuirano sprovoditi djelotvornu zaštitu od mogućih radioloških opasnosti u nuklearnim postrojenjima, kako bi se lica, društvo i okoliš zaštitili od štetnih utjecaja ionizirajućeg zračenja iz takvih postrojenja;

(III) spriječiti nezgode s radiološkim posljedicama i ublažiti takve posljedice u slučaju da one nastupe.

Član 2.

DEFINICIJE

U svrhe ove Konvencije:

(I) "Nuklearno postrojenje" za svaku od ugovornih strana označava bilo koju kopnenu civilnu nuklearnu elektranu pod njenom jurisdikcijom, uključujući kapacitete za skladištenje, rukovanje i zbrinjavanje radioaktivnih materijala koji se nalaze na istoj lokaciji i direktno su povezani s radom nuklearne elektrane. Takva elektrana prestaje biti nuklearno postrojenje onda kad se trajno uklone svi nuklearni elementi iz jezgre reaktora i bezbjedno uskladište u skladu s odobrenim procedurama, a plan za demontažu odobri regulatorno tijelo.

(II) "Regulatorno tijelo" za svaku ugovornu stranu znači bilo koje tijelo ili tijela kojima je ta ugovorna strana dala zakonsko ovlaštenje da izdaje dozvole i uredi lociranje, projektovanje, izgradnju, postavljanje, rad i demontažu nuklearnog postrojenja.

(III) "Dozvola" označava bilo koje ovlaštenje koje je regulatorno tijelo izdalo podnosiocu molbe, koji je odgovoran za lociranje, projektovanje, izgradnju, postavljanje, rad i demontažu nuklearnog postrojenja.

Član 3.

OPSEG PRIMJENE

Ova Konvencija se primjenjuje na bezbjednost nuklearnih postrojenja.

POGLAVLJE II: OBAVEZE

(a) Opće odredbe

Član 4.

PROVEDBENE MJERE

Svaka ugovorna strana mora preduzeti u okviru svog nacionalnog pravnog poretka zakonodavne, regulatorne, upravne i druge mjere nužne za provedbu svojih obaveza u skladu s ovom Konvencijom.

Član 5.

IZVJEŠTAVANJE

Svaka ugovorna strana prije svakog sastanka u skladu s članom 20. ove Konvencije, podnosi na uvid izvještaj o mjerama koje je poduzela za provođenje svake od obaveza iz ove Konvencije.

Član 6.

POSTOJEĆA NUKLEARNA POSTROJENJA

Svaka ugovorna strana mora poduzimati odgovarajuće aktivnosti u cilju toga da se, kad ova Konvencija stupi na snagu, što je prije moguće provjeri bezbjednost postojećih nuklearnih

postrojenja. Ako se u kontekstu ove Konvencije pokaže neophodno, ugovorna strana mora osigurati obavljanje svih do razumne mjere praktično izvodljivih unaprjeđenja po hitnom postupku, a u cilju podizanja stepena bezbjednosti nuklearnog postrojenja. Ako se takav povišeni stepen ne može postići, trebalo bi provesti planove o zatvaranju nuklearnog postrojenja što je prije praktično moguće. Pri određivanju vremena zatvaranja uzimaju se u obzir cjelokupan energetski kontekst i moguće alternative, kao i socijalni, ekološki i ekonomski utjecaj.

b) Zakonodavstvo i regulacija

Član 7.

ZAKONODAVNI I REGULATORNI OKVIR

1. Svaka ugovorna strana mora uspostaviti i kontinuirano provoditi zakonodavni i regulatorni okvir za nadzor nad bezbjednošću nuklearnih postrojenja.

2. Zakonodavnim i regulatornim okvirom se predviđa:

(I) ustanovljenje važećih nacionalnih propisa i zahtjeva za bezbjednost;

(II) sistem za izdavanje dozvola za rad nuklearnih postrojenja, te zabranu rada nuklearnog postrojenja bez dozvole;

(III) sistem regulatorne inspekcije i ocjenjivanja stanja nuklearnog postrojenja, u cilju provjere usklađenosti s važećim propisima i uvjetima za izdavanje dozvole;

(IV) sprovođenje važećih propisa uvjeta za izdavanje dozvola, uključujući suspenziju, modifikaciju ili ukidanje dozvola.

Član 8.

REGULATORNO TIJELO

1. Svaka ugovorna strana mora osnovati ili odrediti regulatorno tijelo zaduženo za provedbu zakonodavnog i regulatornog okvira iz člana 7, koje će imati odgovarajuća ovlaštenja, nadležnost i finansijske i kadrovske resurse za izvršavanje dodijeljenih mu zadataka.

2. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mjere za osiguranje djelotvornog razdvajanja funkcija regulatornog tijela i funkcija svakog drugog tijela ili organizacije koja se bavi promoviranjem ili korištenjem nuklearne energije.

Član 9.

ODGOVORNOST NOSIOCA DOZVOLE

Svaka ugovorna stranka mora osigurati da odgovornost za bezbjednost nuklearnog postrojenja primarno bude na nosiocu relevantne dozvole, te preduzeti odgovarajuće mjere u cilju toga da da svaki od tih nosilaca dozvole ispunjava svoje obaveze.

c) Opća razmatranja po pitanju bezbjednosti

Član 10.

PRIORITET BEZBJEDNOSTI

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mjere kojima će osigurati da sve organizacije koje se bave djelatnostima direktno povezanim s nuklearnim postrojenjima daju dužni prioritet nuklearnoj bezbjednosti.

Član 11.

FINANSIJSKI I KADROVSKI RESURSI

1. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mjere kojima će osigurati raspoloživost adekvatnih finansijskih resursa u cilju održavanja bezbjednosti na svakom nuklearnom postrojenju tokom cijelog njegovog radnog vijeka.

2. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mjere kojima će osigurati raspoloživost dostatnog broja kvalificiranog osoblja s odgovarajućim obrazovanjem, obukom i specijalizacijom za sve s bezbjednošću povezane aktivnosti u okviru ili za svako nuklearno postrojenje tokom cijelog njegovog radnog vijeka.

Član 12.

LJUDSKI FAKTOR

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti uzimanje u obzir sposobnosti kao i ograničenja ljudskog rada tokom cijelog radnog vijeka nuklearnog postrojenja.

Član 13.

OBEZBJEĐENJE KVALITETA

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti ustanovljavanje i provođenje programa za obezbjeđenje kvalitete, u cilju obezbjeđivanja uvjerenosti o ispunjenosti određenih zahtjeva za sve aktivnosti važne za nuklearnu bezbjednost tokom cijelog vijeka trajanja nuklearnog postrojenja.

Član 14.

PROCJENA I PROVJERA BEZBJEDNOSTI

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti:

(i) obavljanje sveobuhvatnih i sistematskih bezbjednosnih procjena prije izgradnje i stavljanja nuklearnog postrojenja u pogon, kao i tokom cijelog njegovog radnog vijeka. Te procjene moraju biti dobro dokumentovane, te se naknadno moraju ažurirati u svjetlu iskustva o radu postrojenja i značajnih novih informacija o bezbjednosti, a moraju biti razmatrane u okviru ovlaštenja regulatornog tijela;

(ii) obavljanje provjere bezbjednosti putem analiza, nadzora, ispitivanja i inspekcije, kako bi se obezbjedila trajna usklađenost fizičkog stanja i rada nuklearnog postrojenja s njegovim projektom, važećim nacionalnim bezbjednosnim zahtjevima, te ograničenjima i uvjetima u radu.

Član 15.

ZAŠTITA OD ZRAČENJA

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti održavanje na najnižem razumnom nivou izloženost radnika i građanstva zračenju koje emitira nuklearno postrojenje, kao i spriječiti izloženost pojedinaca dozama zračenja koje premašuju one propisane u nacionalnim ograničenjima za te doze.

Član 16.

PRIPRAVNOST ZA VANREDNE SITUACIJE

1. Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti postojanje planova za djelovanje u vanrednim situacijama na terenu i mimo terena, koji se rutinski ispituju za nuklearna postrojenja i kojima se obuhvataju aktivnosti koje će se izvoditi u slučaju vanredne situacije.

Kod svakog novog nuklearnog postrojenja, takvi se planovi moraju unaprijed pripremiti i ispitati, prije nego što ono počne s radom na energetskom nivou višem od onoga, koji je odobrilo regulatorno tijelo.

2. Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti dostavljanje informacija svom vlastitom građanstvu i nadležnim organima Država koje su u neposrednoj blizini nuklearnog postrojenja, do one mjere do koje postoji vjerovatnoća da će oni biti ugroženi vanrednom radiološkom situacijom, odgovarajućih informacija u smislu planiranja i reakcije u slučaju vanrednih situacija.

3. Ugovorne strane koje nemaju nuklearno postrojenje na svojoj teritoriji, do one mjere do koje postoji vjerovatnoća da će one biti ugrožene u slučaju vanredne radiološke situacije u nuklearnom postrojenju u neposrednoj blizini, moraju preduzeti odgovarajuće mjere za pripremu i ispitivanje planova za vanredne situacije za svoju teritoriju, kojima se obuhvataju aktivnosti koje bi se izvodile u slučaju takve vanredne situacije.

(d) Bezbjednost postrojenja

Član 17.

LOKACIJA

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti ustanovljenje i provođenje odgovarajućih procedura:

(i) za ocjenjivanje svih značajnih faktora u vezi s lokacijom a za koje postoji vjerovatnoća da će utjecati na bezbjednost nuklearnog postrojenja tokom njegovog planiranog radnog vijeka;

(ii) za ocjenjivanje vjerovatnog utjecaja predloženog nuklearnog postrojenja na bezbjednost osoba, društva i okoliša;

(iii) za po potrebi ponovno ocjenjivanje svih značajnih faktora navedenih u tačkama i) i ii), u cilju obezbjeđenja

kontinuirane bezbjednosne prihvatljivosti nuklearnog postrojenja;

(iv) za konsultacije s ugovornim stranama u neposrednoj blizini predložene nuklearnog postrojenja, do one mjere do koje postoji vjerovatnoća da će one biti ugrožene tim postrojenjem, te za, na zahtjev, dostavljanje neophodnih informacija tim ugovornim stranama kako bi im se omogućilo da ocijene i naprave svoju vlastitu procjenu vjerovatnog bezbjednosnog uticaja na svojoj teritoriji tog nuklearnog postrojenja.

Član 18.

PROJEKTOVANJE I IZGRADNJA

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti:

(i) da projektovanje i izgradnja nuklearnog postrojenja predviđaju nekoliko nivoa i metoda za pouzdanu zaštitu (dubinsku odbranu) od ispuštanja radioaktivnih materijala, u cilju sprečavanja nastanka nezgoda, te ublažavanja njihovih posljedica u slučaju da ipak do njih dođe;

(ii) da tehnologije uključene u projektovanje i izgradnju nuklearnog postrojenja budu iskustveno provjerene ili potvrđene putem ispitivanja ili analize;

(iii) da se projektom nuklearnog postrojenja omogućava pouzdan i stabilan rad kojim se lako upravlja, posebno s obzirom na ljudski faktor i međudnos čovjek-mašina.

Član 19.

RAD POSTROJENJA

Svaka ugovorna strana mora preduzeti odgovarajuće mjere kojima će obezbijediti:

(i) da početno ovlaštenje za rad nuklearnog postrojenja bude zasnovano na odgovarajućoj bezbjednosnoj analizi i programu za stavljanje u pogon, kojima se demonstrira da je postrojenje u skladu s projektom i s bezbjednosnim zahtjevima;

(ii) da radna ograničenja i uvjeti zaključeni na osnovu bezbjednosne analize, ispitivanja i radnog iskustva budu po potrebi definirani i revidirani u svrhu utvrđivanja bezbjednosnih granica za rad postrojenja;

(iii) da rad, održavanje, inspekcija i ispitivanje nuklearnog postrojenja budu provodeni u skladu s odobrenim postupcima;

(iv) da postoje utvrđene procedure za slučaj predviđenih događanja i nezgoda u toku rada postrojenja;

(v) da potrebni inženjering i tehnička podrška za sva područja u vezi s bezbjednošću budu na raspolaganju tokom cijelog radnog vijeka nuklearnog postrojenja;

(vi) da nosilac dozvole blagovremeno izvještava regulatorno tijelo o svim događajima značajnim za bezbjednost;

(vii) da postoje utvrđeni programi za prikupljanje i analizu iskustva u radu postrojenja i da se djeluje prema pribavljenim rezultatima i zaključcima, te da se to iskustvo dijeli s međunarodnim tijelima i s drugim operativnim organizacijama i regulatornim tijelima;

(viii) da se proizvodnja radioaktivnog otpada u radu nuklearnog postrojenja drži na najnižem praktično izvodljivom nivou za dati proces i po aktivnosti i po zapremini, te da se kod svakog neophodnog rukovanja i skladištenja potrošenog goriva i otpada direktno vezanih za rad na istoj lokaciji koja je i lokacija nuklearnog postrojenja u obzir uzimaju obrada i odlaganje.

POGLAVLJE III: SASTANCI UGOVORNIH STRANA

Član 20.

REDOVNI SASTANCI

1. Ugovorne strane održavaju sastanke (u daljnjem tekstu: redovni sastanci), u svrhu ocjene izvještaja dostavljenih u skladu s članom 5. i procedurama usvojenim u članu 22.

2. Zavisno od odredbi iz člana 24, mogu se ustanoviti podgrupe sastavljene od predstavnika ugovornih strana, koje bi tokom redovnih sastanaka po potrebi razmatrale konkretne predmete sadržane u tim izvještajima.

3. Svaka ugovorna strana mora imati razumnu priliku za raspravu o izvještajima drugih strana i da zatraži pojašnjenja tih izvještaja.

Član 21.

VREMENSKI RASPORED

1. Pripremni sastanak ugovornih strana održava se najkasnije u roku od šest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Konvencije.

2. Na tom pripremnom sastanku, ugovorne strane određuju datum prvog redovnog sastanka. Taj redovni sastanak održava se što je prije moguće, a najkasnije trideset mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Konvencije.

3. Na svakom redovnim sastanku, ugovorne strane određuju datum sljedećeg takvog sastanka. Razmaci između redovnih sastanaka ne smiju biti duži od tri godine.

Član 22.

PROCEDURALNI ARANŽMANI

1. Na pripremnom sastanku koji se održava u skladu s članom 21, ugovorne strane pripremaju i konsenzusom usvajaju Poslovnik i Pravilnik o finansijskom poslovanju. Ugovorne strane posebno, u skladu s Poslovnikom, ustanovljavaju sljedeće:

(i) smjernice o obliku i strukturi izvještaja koji se dostavljaju u skladu s članom 5;

(ii) rok za podnošenje tih izvještaja;

(iii) postupak za razmatranje tih izvještaja.

2. Ugovorne strane mogu po potrebi na redovnim sastancima razmatrati aranžmane ustanovljene na osnovu gornjih tačaka i) do iii), te konsenzusom usvojiti izmjene, osim ako drukčije nije propisano Poslovnikom. One također mogu konsenzusom dopunjavati Poslovnik i Pravilnik o finansijskom poslovanju.

Član 23.

VANREDNI SASTANCI

Vanredni sastanak ugovornih strana održava se:

(i) ako na sastanku tako odluči većina prisutnih ugovornih stranaka s pravom glasa, s tim da se uzdržavanje od glasanja smatra glasanjem;

(ii) na pismeni zahtjev ugovorne strane, u roku od šest mjeseci od dana kad se taj zahtjev saopšti ugovornim stranama i kad Sekretarijat iz člana 28. primi obavijest da je zahtjev podržala većina ugovornih strana.

Član 24.

PRISUSTVOVANJE SASTANCIMA

1. Svaka ugovorna strana prisustvuje sastancima ugovornih strana putem jednog predstavničkog poslanika, te putem zamjenika, eksperata i savjetnika koje ona smatra neophodnima.

2. Ugovorne strane mogu putem konsenzusa pozvati na prisustvo sastancima ili posebnim zasjedanjima u okviru ove Konvencije, u svojstvu posmatrača, bilo koju međuvladinu organizaciju nadležnu za predmete koji se rukovode ovom Konvencijom. Od promatrača će se tražiti da pismenim putem, i to unaprijed, prihvate odredbe člana 27.

Član 25.

SKRAĆENI IZVJEŠTAJI

Ugovorne strane konsenzusom usvajaju i stavljaju na raspolaganje javnosti dokument u kom se obrađuju pitanja o kojima se raspravljalo i zaključke usvojene na sastanku.

Član 26.

JEZICI

1. Jezici u upotrebi na sastancima ugovornih strana su arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španski, osim ako drugačije nije predviđeno Poslovnikom.

2. Izvještaji koji se dostavljaju u skladu s članom 5. pripremaju se nacionalnom jeziku ugovorne strane ili na jedinstvenom utvrđenom jeziku, koji će biti ugovoren u Poslovniku. Ako se izvještaj dostavlja na nacionalnom jeziku koji nije utvrđeni jezik, ugovorna strana mora dostaviti prevod tog izvještaja na utvrđenom jeziku.

3. Bez obzira na odredbe paragrafa 2, u slučaju naknade troškova, sekretarijat preduzima prevodjenje na utvrđeni jezik izvještaja koji se dostavljaju na nekom drugom jeziku sastanka.

Član 27.

POVJERLJIVOST

1. Odredbe ove Konvencije ne utiču na prava i obaveze ugovornih strana da u okviru svog prava zaštite informacije od

prikazivanja. U svrhu ovog člana, "informacije" između ostalog obuhvataju: (i) lične podatke; (ii) informacije koje su zaštićene kao intelektualna svojina ili kao industrijski ili poslovno povjerljive informacije, te (iii) informacije povezane s nacionalnom bezbjednošću ili fizičkom zaštitom nuklearnog materijala ili nuklearnih postrojenja.

2. Kada u kontekstu ove Konvencije neka ugovorna strana iznese i dostavi neku informaciju koju je odredila kao zaštićenu prema opisu u paragrafu 1, ta informacija upotrebljava se samo u svrhu u koju je bila i dostavljena, a njena povjerljivost mora se poštovati.

3. Sadržaj rasprava tokom razmatranja izvještaja na svakom sastanku ugovornih strana smatra se povjerljivim.

Član 28.

SEKRETARIJAT

1. Međunarodna agencija za atomsku energiju (u daljnjem tekstu: Agencija) obezbjeđuje sekretarijat za sastanke ugovornih strana.

2. Sekretarijat:

(i) saziva, priprema i opslužuje sastanke ugovornih strana;
(ii) prijenosi ugovornim stranama informacije primljene ili pripremljene u skladu s odredbama ove Konvencije.

Troškove koje Agencija ostvari u obavljanju funkcija navedenih pod i) i ii) snosi Agencija iz sredstava svog redovnog budžeta.

3. Ugovorne strane mogu konsenzusom zatražiti od Agencije i druge usluge podrške za održavanje sastanaka ugovornih strana. Agencija može pružati takve usluge ako se one mogu provoditi u okviru njenog programa i redovnog budžeta. U slučaju da to nije moguće, Agencija pruža takve usluge ukoliko se iz nekog drugog izvora obezbijedi dobrovoljno finansiranje.

POGLAVLJE IV: ZAVRŠNE I OSTALE ODREDBE

Član 29.

RJEŠAVANJE SPOROVA

U slučaju spora između dvaju ili više ugovornih strana po pitanju tumačenje ili primjene ove Konvencije, ugovorne strane u smislu rješavanja tog spora vrše konsultacije u okviru sastanaka ugovornih strana.

Član 30.

POTPISIVANJE, RATIFIKACIJA, PRIHVATANJE, ODOBRAVANJE, PRISTUPANJE

1. Ova Konvencija biće otvorena za potpisivanje od strane svih država u sjedištu Agencije u Beču od 20. septembra 1994. pa sve do njenog stupanja na snagu.

2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju od strane država-potpisnica.

3. Nakon svog stupanja na snagu, ova Konvencija biće otvorena za pristupanje svim državama.

4. (i) Ova Konvencija biće otvorena za potpisivanje ili pristupanje i regionalnim organizacijama integracijske ili druge prirode, pod pretpostavkom da su takve organizacije osnovale suverene države i da su one nadležne za ugovaranje, zaključivanje i primjenu međunarodnih sporazuma u predmetima koje ova Konvencija obuhvaća.

(ii) U predmetima za koje su nadležne, takve organizacije u svoje ime vrše svoja prava i izvršavaju svoje obaveze pripisane državama-potpisnicama u ovoj Konvenciji.

(iii) Pri pristupanju ovoj Konvenciji, te organizacije saopštavaju depozitaru iz člana 34. izjavu u kojoj se naznačava koje su države njihove članice, koji se članovi ove Konvencije na njih odnose, te omjer svoje nadležnosti u oblasti obuhvaćenoj u tim članovima.

(iv) Takva organizacija nema pravo glasa dodatno na već postojeće države-potpisnice s pravom glasa.

5. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja polažu se kod depozitara.

Član 31.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon polaganja kod depozitara dvadeset drugog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, uključujući i

instrumente sedamnaest država, od kojih svaka ima najmanje jedno nuklearno postrojenje čija je reaktorska jezgra dostigla kritično stanje.

2. Za svaku državu ili regionalnu organizaciju integracijske ili druge prirode koja ratifikuje, prihvati, odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi nakon datuma polaganja posljednjeg instrumenta potrebnog za ispunjenje uvjeta predviđenih u paragrafu 1, ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon polaganja kod depozitara odgovarajućeg instrumenta te države ili organizacije.

Član 32.

IZMJENE I DOPUNE KONVENCIJE

1. Svaka ugovorna strana može uložiti prijedlog za izmjene i dopune Konvencije. Predložene izmjene i dopune razmatraju se na redovnom ili vanrednom sastanku.

2. Tekst svake predložene izmjene i dopune, kao i razlozi za njeno predlaganje, dostavljaju se depozitaru, koji taj prijedlog saopćava ugovornim stranama bez odlaganja, a najkasnije 90 dana prije sastanka za razmatranje na kom je ona dostavljena. Depozitar ugovornim stranama dostavlja sve komentare eventualno primljene po takvom prijedlogu.

3. Ugovorne strane nakon razmatranja predložene izmjene i dopune odlučuju hoće li je usvojiti konsenzusom ili će je, u nedostatku konsenzusa, iznijeti pred diplomatsku konferenciju. Za odluku da se predložena izmjena i dopuna iznese pred diplomatsku konferenciju potrebno je dvije trećine glasova prisutnih ugovornih strana s pravom glasa, s tim da je u vrijeme glasanja prisutno najmanje polovina od ukupnog broja ugovornih strana. Uzdržavanje od glasanja se takođe smatra glasanjem.

4. Diplomatsku konferenciju na kojoj se izmjene i dopune Konvencije razmatraju i usvajaju saziva depozitar, a ona se održava najkasnije u roku od jedne godine nakon odgovarajuće odluke donesene u skladu s paragrafom 3. ovog člana. Na diplomatskoj konferenciji će se učiniti svaki napor da se izmjene i dopune usvoje konsenzusom. U slučaju da to ne bude moguće, izmjene i dopune se usvajaju dvotrećinskom većinom glasova svih ugovornih strana.

5. Izmjene i dopune ove Konvencije koje se usvoje u skladu s gornjim paragrafom 3. i 4. podliježu ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili potvrđivanju ugovornih strana i stupaju na snagu za one ugovorne strane koje su ih ratifikovale, odobrile, prihvatile ili potvrdile devedesetog dana nakon dana prijema od strane depozitara relevantnih instrumenata od barem tri četvrtine ugovornih strana. Za one ugovorne strane koje naknadno ratifikuju, prihvate, odobre ili potvrde navedene izmjene i dopune, izmjene i dopune stupaju na snagu devedesetog dana nakon dana kad je dotična ugovorna strana položila svoj relevantni instrument.

Član 33.

OTKAZIVANJE

1. Svaka ugovorna strana može otkazati ovu Konvenciju dostavljanjem depozitaru pismene obavijesti.

2. Otkaz stupa na snagu godinu dana nakon dana prijema od strane depozitara te obavijesti, ili na neki kasniji datum eventualno naznačen u toj obavijesti.

Član 34.

DEPOZITAR

1. Generalni direktor Agencije je depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar ugovorne strane obavještava o:

(i) potpisivanju ove Konvencije i polaganju instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, u skladu s članom 30;

(ii) datumu stupanja na snagu ove Konvencije, u skladu s članom 31;

(iii) obavijestima o otkazivanju ove Konvencije i o njegovom datumu, obavljenom u skladu s članom 33;

(iv) prijedlozima za izmjene i dopune ove Konvencije koje su dostavile ugovorne strane, izmjenama i dopunama usvojenim na relevantnoj diplomatskoj konferenciji ili na sastanku ugovornih strana, te o datumu stupanja na snagu navedenih izmjena i dopuna, u skladu s članom 32.

Član 35.

VJERODOSTOJNOST TEKSTOVA

Original ove Konvencije, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku jednako vjerodostojni, polaže se kod depozitara, koji ugovornim stranama šalje njene ovjerene kopije.

U POTVRDU NAVEDENOG, DOLJE POTPISANI, PROPISNO OVLAŠTENI U TU SVRHU, POTPISALI SU OVU KONVENCIJU.

Sastavljeno u Beču, 17. juna 1994. godine.

Član 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-011-2763-16/09
28. октобра 2009. године
Сарајево

Predsjedavajući
Željko Komšić, s. r.

20

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH broj 443/09 od 19. listopada 2009. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 63. sjednici, održanoj 28. listopada 2009. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI AMANDMANA NA KONVENCIJU O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA, MEĐUNARODNE AGENCIJE ZA ATOMSKU ENERGIJU, BEČ, 8. SRPNJA 2005. GODINE

Članak 1.

Ratificiraju se Amandmani na Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala Međunarodne agencije za atomsku energiju - *Beč 8. srpnja 2005. godine.*

Članak 2.

Tekst Amandmana u prijevodu glasi:
IAEA - Međunarodna agencija za atomsku energiju

**KONVENCIJA O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA
AMANDMANI**

U ime generalnog ravnatelja Međunarodne agencije za atomsku energiju, kao depozitar za Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala (Konvencija), usvojenu 26. oktobra 1979. godine, ovim potvrđujem da je dokument u prilogu točan i potpun primjerak originalnih Amandmana na Konvenciju.

Amandmani u prilogu usvojeni su u Beču 8. srpnja 2005. godine, na Konferenciji na kojoj su razmatrani prijedlozi amandmana na Konvenciju, a koja se održana u sjedištu IAEA od 4. do 8. srpnja 2005. godine.

Johan Rautenbach
Ravnatelj
Ured za pravne poslove
Za GENERALNOG RAVNATELJA
29. travanj 2008. godine

AMANDMANI

NA KONVENCIJU O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

1. Naslov Konvencije o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, usvojene 26. listopad 1979. (u daljnjem tekstu: "Konvencija"), zamjenjuje se sljedećim naslovom:

KONVENCIJA O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA I NUKLEARNIH OBJEKATA

2. Preambula Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:
DRŽAVE-POTPISNICE OVE KONVENCIJE,

PRIZNAJUĆI pravo svih Država na razvoj i primjenu nuklearne energije u mirnodopske svrhe, te njihov legitimni interes za potencijalne prednosti koje se mogu ostvariti od mirnodopske primjene nuklearne energije,

UVJERENE u potrebu za olakšavanjem međunarodne suradnje i prijenosa nuklearne tehnologije u svrhu mirnodopske primjene nuklearne energije,

IMAJUĆI U VIDU ciljeve i principe Povelje Ujedinjenih naroda u svezi održavanja međunarodnog mira i sigurnosti i promoviranja dobrosusjedskih i prijateljskih odnosa i suradnje između Država,

SMATRAJUĆI da će se prema uvjetima iz članka 2. paragrafa 4. Povelje Ujedinjenih naroda "Sve članice u svojim međunarodnim odnosima uzdržavati od prijetnje uporabom sile

u odnosu na teritorijalni integritet i političku neovisnost bilo koje države, ili na bilo koji drugi način nedosljedan s Ciljevima Ujedinjenih naroda,"

PODSJEĆAJUĆI na Deklaraciju o mjerama za eliminiranje međunarodnog terorizma, koja predstavlja aneks za rezoluciju Generalne skupštine br. 49/60 od 9. prosinca 1994,

U ŽELJI DA odagnaju potencijalne opasnosti od ilegalne trgovine, nezakonitog uzimanja i uporabe nuklearnog materijala i sabotaze nuklearnim materijalima i u okviru nuklearnih pogona, te naglašavajući da je fizička zaštita od takvih djela postala predmet rastuće zabrinutosti na nacionalnoj i međunarodnoj razini,

DUBOKO ZABRINUTE eskalacijom terorističkih djela u svijetu u svim njihovim formama i pojavnim oblicima, te prijetnjama od međunarodnog terorizma i međunarodnog kriminala,

SMATRAJUĆI da fizička zaštita predstavlja važnu ulogu u podržavanju ciljeva vezanih za neširenje nuklearnih sredstava i borbu protiv terorizma,

U ŽELJI da putem ove Konvencije daju doprinos jačanju na svjetskoj razini fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata koji se koriste u mirnodopske svrhe,

UVJERENE da prekršajna djela vezana za nuklearne materijale i nuklearne objekte predstavljaju predmet ozbiljne zabrinutosti i da postoji hitna potreba za usvajanjem odgovarajućih i djelotvornih mjera, te za jačanjem postojećih mjera, u cilju osiguravanja prevencije, pronalaženja i kažnjavanja takvih prekršajnih djela,

U ŽELJI da jačaju daljnju međunarodnu suradnju, u svrhu ustanovljavanja, sukladno nacionalnom zakonom svake od Država-potpisnica sukladno ovoj Konvenciji, djelotvornih mjera za fizičku zaštitu nuklearnog materijala i nuklearnih objekata,

UVJERENE da bi se ovom Konvencijom trebala upotpuniti bezbjednost uporabom, skladištenja i transporta nuklearnog materijala i sigurnost rada nuklearnih objekata,

POTVRĐUJUĆI da postoje formulirane međunarodne preporuke o fizičkoj zaštiti koje se povremeno ažuriraju, a kojima se mogu osigurati smjernice o suvremenim sredstvima za ostvarivanje djelotvornih razina fizičke zaštite,

POTVRĐUJUĆI također da djelotvorna fizička zaštita nuklearnog materijala i nuklearnih objekata koji se koriste u vojne svrhe predstavlja odgovornost Države koja posjeduje takav nuklearni materijal i nuklearne objekte, te shvaćajući da se